

Beschaving lees je af aan de manier waarop een samenleving met zijn zwaksten omgaat

Yves Desmet – 16/09/14, 05u58

Het aantal geïnterneerden in de Belgische gevangenissen is de laatste jaren gestegen tot meer dan 1.150. "Hun toestand is nog nooit zo schrijnend geweest", zei Henri Heimans, magistraat bij het Gentse hof van beroep eerder dit jaar. "De lineaire besparingen op het zorgpersoneel in gevangenissen zorgen voor een onhoudbare situatie, die gepaard gaat met grove schendingen van de mensenrechten. Ik krijg voortdurend signalen van middeleeuwse toestanden."

© Yann Bertrand.

Ook de opening van een psychiatrisch forensisch centrum in Gent heeft dat probleem nog niet opgelost. België is al bij herhaling veroordeeld door het Europees Hof voor deze wantoestanden, een moderne rechtsstaat onwaardig.

Frank Van Den Bleeken is een van die geïnterneerden. Al bijna 30 jaar is hij opgesloten na seksuele misdrijven. Het Brusselse hof van beroep nam nu akte van zijn vraag tot euthanasie na ondraaglijk en uitzichtloos psychisch lijden. "Aangezien dat een zuiver medische beslissing is waarover wij ons niet uit te spreken hebben, hebben we ingestemd met een overbrenging naar een ziekenhuis", zei de advocaat van justitie. Hij had ook gewoon kunnen zeggen: daar zijn we dan ook weer vanaf.

Euthanasie is bedoeld als een genadevolle, goede dood, niet als manier om het aantal geïnterneerden dat ongepast en onbehandeld in Belgische gevangenissen wegkwijnt, te laten dalen.

Euthanasie is bedoeld als een genadevolle, goede dood, niet als manier om het aantal geïnterneerden dat ongepast en onbehandeld in Belgische gevangenissen wegwijnt, te laten dalen. Nochtans is dat in de feiten wat hier gebeurt.

Frank Van Den Bleeken lijdt uitzichtloos en lijdt aan een ongeneeslijke psychiatrische aandoening. Daarmee zijn inderdaad formeel de wettelijke voorwaarden voor een euthanasie vervuld. Twee onafhankelijke artsen en zijn eigen advocaat delen die mening en zien geen andere uitweg meer. Maar ook dan blijft het een gotspe dat deze man nooit een behandeling heeft gekregen die er mogelijk had voor kunnen zorgen dat hij zijn vraag tot euthanasie misschien had herbekeken. Zo'n behandeling is voorhanden in Nederland, Van Den Bleeken vroeg ook om een overplaatsing, maar het lukte blijkbaar niet om justitie te overtuigen hem daar naartoe te sturen.

Bij gebrek aan begeleiding verergerde zijn toestand alleen maar, tot alleen de optie van euthanasie overbleef. Alsof je een zwaar pijn lijdende patiënt euthanasie laat begaan omdat de morfine niet beschikbaar blijkt te zijn.

De vraag van Frank Van Den Bleeken is begrijpelijk, de uitvoering van de euthanasie een daad van mededogen, maar ook een rechtstreeks gevolg van hoe men in ons justitieapparaat met de mentaal en psychiatrisch zwaksten omgaat.

Het bestaansminimum aan beschaving van een samenleving lees je nochtans af uit de manier waarop die met zijn zwaksten omgaat.

Yves Desmet
Opiniërend hoofdredacteur